

Ingen bad om Ordet.

§§ 1 og 2 og Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 47 af 12. April 1889 om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 711; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1925).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hans Hansen): Som det fremgaar af Udvalgets Betænkning, har Udvalget afholdt en lang Række Møder, og der har været flere Samraad med Justitsministeren. Det Spørgsmaal, som særlig har givet Anledning til Forhandling, er, at der inden for Udvalget har været fremsat Ønske om Nedsættelse af de af Ministeren foreslaede Beløb for den indtegnede Forsikringssum og Garantikapital, og med Hensyn hertil er der opnaaet Enighed om at stille nogle Ændringsforslag, saaledes at de 100 Mill. Kr., som Justitsministeren havde foreslaet de 20 Mill. Kr., der staar i Loven, hævet til, bliver 80 Mill. Kr., og Garantikapitalen ved nye Selskabers Oprettelse, som var foreslaet ansat til 300 000 Kr., bliver 240 000 Kr. Endelig foreslaas den Ændring, at Datoen for Lovens Ikrafttræden bliver 1. Oktober 1941.

Disse Ændringsforslag er tiltraadt af Justitsministeren, og paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale Ændringsforslagene og derefter Lovforslaget til Vedtagelse.

J. S. Foget: Nærværende Forslag er typisk i sin Art. Det er et Forslag, som

ganske vist er camoufleret, men som dog gaar ud paa at give de bestaaende Brandforsikringssselskaber en Art Monopol paa al Brandforsikringsvirksomhed i vort Land. Dette kan og dette vil jeg ikke medvirke til. At Forslaget er blevet til efter Anmodning fra den bestaaende Bygningsbrandforsikringsforening, vil sikkert ingen benægte. Det nytter derfor ikke at paastaa, at det er af samfundsmæssige Hensyn, denne Ændring i Brandforsikringsloven for Landbygninger skal gennemføres. Det er et Lovforslag, der ligesom forskellige andre er blevet til ved Paavirkning udefra, ved Paavirkning af de „andre Magter end Regeringen“, som Statsministeren for et Par Aar siden talte om.

At Forslaget bl. a. har den bestemte Hensigt at umuliggøre Oprettelsen af en ny Brandforsikring i Vendsyssel, staar klart. Man behøver i den Anledning kun at læse en Artikel i Dansk Forsikrings Tidende af 11. December 1939 med Overskriften: Er Borgfreden i Fare? Her begynder man med Paastanden om, at de oprindelige Forsikringssselskaber delvis var startet under politiske Auspicer, men senere pacificeredes noget. Man skriver saa: „Der er imidlertid i den senere Tid sket visse Ting, som synes at tyde paa, at den gamle politiske Brandforsikring begynder at vise sit Ansigt paa ny“, og saa kommer den opsigtsvækkende Oplysning, at man i Vendsyssel, gaaende ud fra „Hjørring Amt og Kjær Herreds Løsørebrandforsikring“, der staar med en Forsikringssum paa 395 Mill. Kr., søger at oprette en ny Brandforsikring. De, der staar bag ved Oprettelsen af en saadan ny Brandforsikring, er Bestyrelserne for Landboforeningerne, Husmandsforeningerne, Landbrugernes Sammenslutning, Mejeriforeningen „Vendsyssel“ og den stedlige Løsørebrandforsikring. Det er altsaa disse mangeartede Foreninger, der skal kaldes politiske. Man gør det ud fra den Kendsgerning, at Formanden for Løsørebrandforsikringen er tilsluttet Landbrugernes Sammenslutning. Skulde man nu drage Konsekvensen heraf, vilde det jo være nærliggende at kalde adskillige af vore betydende Institutioner inden for Landbruget for politiske. Derfor er det saa ganske urimeligt at drage den Konklusion, naar man ved, hvor mangeartede de Foreninger er, som staar bag ved Ønsket